

CAPUT VI.

De

Therapevticis.

Priusquam ad ipsum curationis negotium vel doctrinam nos accingamus, præmittemus iis nonnulla autorum iudicia difficilem obesitatis curationem pronuntiantia, vel planè de eadem desperantia. Quòd ergò cautè tractanda vel instituenda sit obeforum curatio, svadent nonnullorum autorum relationes, quæ loco convalescentiæ mortem iis allatam esse adstruunt; de quo *Mercurialis l. c. p. 34.* Duo alia exempla de mulieribus, quarum una desiccativis imprudenter usurpatis sibi obstructions viscerum, vasorum & mensium, mortemqve ipsam; altera verò immodicò usu cicerum torrefactorum cum sale non meliorem priori successum sibi contraxerit; exempla talia, inquam, consignata prostant apud *Red: à Castro de morb: mulier: part: 2. l. 3. c. 3. p. 234.* Præterea quòd in hoc affectu neque brevis neque facilis sit curatio, unde non infaustò omine suscipienda eadem sit, monet *Joh: Jessenius in Instit: chirurg: cap. 22. p. 94.* Porrò desperat ferè de curatione omni *Paul: Zachias in questionibus Med: Legal: tom: 1. l. 3. tit. 1. quest. 6. pag. 234.* Sic enim ille; difficillimum est, & fortasse impossibile arti Medicæ hoc vitium emendare; licet namque quamplurima proponantur medicamenta, quæ obæsa corpora & extenuare possunt, & superexcedentem pingvedinem minuere, ea tamen operatio periculi plena est, & vix unquam optatò fine in ea exeqvenda Medici potiuntur, ut latius demonstravi *lib: 2. de quiete servanda in curandis morbis.* Verùm historiz Medicæ non planè impossibilem vel dubiam esse obesitatis curationem nobis persvadent, licet eadem cautam ac prudentem Medici opem requirat.

Hisce itaqve prælibatis opus est, ut in summo obesitatis statu haud cunctanter eum solvere annitamur; veluti rationem vel impulsus hujus moniti etiam inculcat *1. Aph: 3.* Et-

I

iam si